

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010004
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513010004.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dluhošom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému R.S. W., F.. XX.XX.XXXX R. Q., trestne stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. novembra 2014 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : R. W., nar. XX.XX.XXXX R. Q., trvale bytom E. A. Č.. XXX, stíhaný na slobode,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna I. P.P.A., F.. XX.XX.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 3C/64/2011 zo dňa 20.10.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6Co/13/2012 zo dňa 28.02.2012, právoplatným dňa 07.03.2012, bol zaviazaný prispievať na výživu I. P. sumou 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 27.07.2010 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa Ľ. P., bytom F. E. F. R., pričom nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 27.07.2010 do 20.10.2011 v sume 960,- Eur bol zaviazaný splácať v pravidelných mesačných splátkach po 30,- Eur spolu s bežným výživným, a to počnúc právoplatnosťou uvedeného rozsudku do zaplatenia, pod stratou výhody splátok, túto povinnosť si v Novom Meste nad Váhom, v Ľubeli, v Moravskom Lieskovom a všade tam, kde sa zdržiaval, úmyselne vôbec neplnil v období od 21.10.2011 až doposiaľ, s výnimkou uhradenej sumy výživného 60,- Eur, hoci pracoval a mal dostatočný príjem na plnenie svojej vyživovacej povinnosti, pričom v období od 10.06.2011 do 07.09.2011 bol zamestnaný v pracovnom pomere v spoločnosti DEMIFOOD, s.r.o.,

-2-

následne sa zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie až dňa 20.12.2011, z ktorej evidencie bol vyradený dňom 10.01.2012 pre prekročenie povolenej sumy príjmu z dohôd z dohôd o vykonaní práce uchádzačom o zamestnanie, v období od 10.01.2012 do 31.01.2012 pracoval na dohodu o vykonaní práce v spoločnosti TUBTECH, s.r.o., v období od 01.02.2012 do 30.06.2012 bol zamestnaný v pracovnom pomere v spoločnosti TUBTECH, s.r.o., kde svoju vyživovaciu povinnosť nenahlásil a pracovný pomer skončil podaním výpovede zo strany zamestnanca, v období od 01.09.2012 do 14.11.2012 pracoval na dohodu o vykonaní práce v spoločnosti AGRO - RACIO, s.r.o. a v obdobiach, keď nebol oficiálne zamestnaný, sa nezaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a zostal tak dlhovať k rukám Ľ. P. za obdobie od 27.07.2010 až doposiaľ sumu najmenej 3.090,- Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané (dlžné) výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 04.01.2013 pod sp. zn. Pv/777/12 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom obžalobu na obvineného R. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Na podklade výsledkov vyšetrovania vydal dňa 30.01.2013 samosudca trestný rozkaz pod č.k. 2T/2/2013-191

2T/2/2013-93, ktorým obvineného uznal vinným a uložil mu trest. Proti trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor.

V priebehu konania pred súdom došlo dňa 02.10.2014 k zmene právnej kvalifikácie skutku s tým, že konanie obžalovaného, kladené mu za vinu, bolo ďalej právne posudzované ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2013, 02.10.2014 a 26.11.2014 vykonal dokazovanie opakovanými výsluchmi obžalovaného R. W., výsluchmi svedkyne Ľ. U. P., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný R. W. po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a tiež v intenciách ustanovenia § 257 Trestného poriadku vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2013 vyplynulo, že doposiaľ mu nikto nepreukázal, že by bol otcom mal. I. P., F. XX.XX.XXXX. Preto podal návrh na zapretie otcovstva. Aj keď mal v minulosti záujem s malým sa stretávať, jeho matka mu v tom bránila. Ak by otcom bol, vyjadril sa, že by nemal žiadny problém výživné platiť. Pracoval u viacerých zamestnávateľov, pričom bol niekoľkokrát práceneschopný. Má ešte syna P. W., ktorý sa narodil v roku 2011 a ktorého vychováva v spoločnej domácnosti s jeho matkou. Otcovstvo k mal. I. P. uznal na civilnom pojednávaní v čase, kedy mal problémy s chrbticou a bol preto pod vplyvom silných liekov. Okrem toho bol na pojednávaní prehováraný ako súdom, tak právnym zástupcom matky, preto sa rozhodol otcovstvo vtedy uznať. Z výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 26.11.2014 vyplynulo, že je práceneschopný, pričom tak má byť najmenej do konca roka 2014. Okrem exekučných

zrážok na výživnom neuhradil dobrovoľne nič, lebo na to už nemá. Je si vedomý, že jeho dlh na výživnom môže byť v rozmedzí od 2000 do 3000, presne to nevie.

Z výsluchu svedkyne Ľ. U. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že podľa jej názoru obžalovaný neplatil výživné z dôvodu nového vzťahu, z ktorého sa mu narodilo dieťa. Preto prišiel s názorom o tom, že mal. I. nie je jeho. V konaní o zapretie otcovstva súhlasila so spracovaním znaleckého posudku z odboru genetika, nakoľko v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa žila intímne iba s obžalovaným. So stretávaním obžalovaného so synom problém nemá. Z ďalších výsluchov svedkyne na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že výživné jej je uhrádzané iba formou exekúcie, obžalovaný nad rámec núteného výkonu rozhodnutia o výživnom nič neuhrádza. K presnej výške dlhu na výživnom sa rovnako ako obžalovaný ani ona nevedela vyjadriť.

Z rodného listu Matričného úradu Trenčín (kniha narodení zväzok 147, ročník 2010, strana 38, poradové číslo 916) vyplýva, že obžalovaný R. W., F.. XX.XX.XXXX v Trenčíne, je otcom mal. I. P.K., F.. XX.XX.XXXX v Trenčíne, z matky Ľ. P., F.. XX.XX.XXXX R. Q..

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 3C/64/2011-97 zo dňa 20.10.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 6Co/13/2012-132 zo dňa 28.02.2012, vyplýva, že súd na podklade uznania otcovstva obžalovaným zastavil konanie o určenie otcovstva. Maloletého I. P. zveril do osobnej starostlivosti matky a otca

-4-

(obžalovaného) zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 100,- Eur mesačne so splatnosťou vždy do 20. dňa v mesiaci s účinnosťou vyživovacej povinnosti od 27.07.2010.

Zo správy súdnej exekútorky JUDr. O. T. (Ex/313/2012 zo dňa 14.11.2014) vyplýva, že proti R. W. ako povinnému vedie vykonáva exekúciu v prospech oprávneného mal. I. P. Zrážky boli a sú vykonávané zo mzdy povinného, eventuálne z nemocenských dávok. Za dobu od 15.08.2012 do 10.11.2014 bolo touto formou výkonu exekúcie vymožených od povinného 2.681,15 Eur, z čoho bolo matke oprávneného poukázaných 2.150,- Eur, zvyšok v sume 531,15 Eur tvorili trovy exekúcie.

Zo znaleckého posudku Prof. RNDr. Ľ. P., DrSc. č. 11/2014, ktorý bol na hlavnom pojednávaní oboznámený z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 5P/113/2012, vyplýva, že obžalovaný R.S. W., F.. XX.XX.XXXX R. Q.-Č., je biologickým otcom mal. I. P., F.. XX.XX.XXXX R. Q., z matky Ľ. P., F.. XX.XX.XXXX R. Q..

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Z vykonaného dokazovania mal súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne, v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Obžalovaného okrem vlastnej výpovede usvedčuje aj výpoveď poškodenej a obsah vykonaných listinných dôkazov. Obžalovaný spočiatku výživné neplatil z dôvodu ním

deklarovaného presvedčenia o tom, že nie je otcom mal. I. P., neskôr potom, ako bol ako dôkaz vykonaný znalecký posudok z odboru genetika, dôvodil najmä svojou príjmovou, majetkovou a sociálnou situáciou, pričom z jeho prednesov možno dedukovať priznanie sa k spáchaniu skutku a jeho oľutovanie. Dobu, po ktorú obžalovaný vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a v rozsahu súdnych rozhodnutí, stanovil súd od narodenia dieťaťa, t.j. od 27.07.2010 až do vyhlásenia rozsudku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné konanie obžalovaného kvalifikovať ako také, ktoré napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, keďže súd mal za preukázané, že najmenej tri mesiace v období 2T/2/2013-192

dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Obžalovaný sa činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Nebola preukázaná okolnosť, ktorá by vylučovala protiprávnosť jeho konania, prípadne ktorá by vylučovala jeho trestnú zodpovednosť. Skutku sa dopustil vo forme nepriameho úmyslu, nakoľko vedel, že neplnením vyživovacej povinnosti môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom a pre prípad, že taký následok nastane, bol s ním uzročený. Zákom chráneným záujmom je riadne plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči svojim deťom, odkázaným na ich výživu.

Aj keď rozhodnutia súdov iných štátov nemajú zatiaľ pre rozhodovanie súdov Slovenskej republiky právnu záväznosť, pre edukačné účely považuje súd v súvislosti s trestným činom zanedbania povinnej výživy za vhodné poukázať na časť odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 18.04.2012, sp. zn. 4Tdo/250/2012, s ktorým sa tunajší súd v rovine právo-filozofickej stotožňuje: „Zplození dítěte není sport ani zábava, byť to tak některým jedincům na počátku může připadat. Ve skutečnosti tím ale budoucí rodič na sebe bere povinnosti a odpovědnost, která jej provází po celý další život, namnoze až do jeho vlastní smrti. Proto je nezbytné, aby se choval tak, aby svým závazkům a povinnostem dokázal vždy a za všech okolností dostát.“

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol raz súdne trestaný, a to v roku 2002, pričom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchaťela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchaťela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchaťel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Pri úvahách a druhu a výmere trestu za spáchaný trestný čin dospel súd k záveru, že najmä s poukazom na verbalizovanú snahu obžalovaného uhrádzať výživné, ak na to bude mať dostatok možností, ktorá v ostatných mesiacoch je preukázateľná výsledkami exekučného konania, je namieste ukladať mu trest výchovný. Vychádzajúc z okolností prípadu, osoby obžalovaného, jeho pomerov, jeho prístupu k trestnému konaniu a možností jeho nápravy uložil mu súd podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 2 roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4

písm. d) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané (dlžné) výživné. Takto uložený trest považuje súd za zákonný, dôvodný a primeraný, napĺňajúci požiadavky generálnej a tiež individuálnej prevencie, po ktorého vykonaní možno očakávať naplnenie jeho účelu v zmysle Trestného zákona. Trest súčasne primerane vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V lehote na podanie odvolania doručil obžalovaný, prítomný pri vyhlásení rozsudku, súdu písomné podanie, v ktorom uviedol, že „odvolanie ... by bolo v tejto veci zbytočné... Okresný súd pozná iba jednu stránku veci a preto nemôže rozhodnúť objektívne.“ Súd toto podanie obžalovaného vyhodnotil ako oznámenie o tom, že nemieni využiť riadny opravný prostriedok proti rozsudku zo dňa 26.11.2014, pri vyhlásení ktorého bol prítomný a následne samo-sudcom poučený o začiatku plynutia lehoty na podanie odvolania. Vzhľadom na toto podanie obžalovaného a na skutočnosť, že po vyhlásení rozsudku sa prítomný prokurátor vzdal práva podať proti nemu odvolanie, nadobudol tento rozsudok právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 12.12.2014.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.